

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. В., 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В., I-ВИ СЪСТАВ ВЪЗЗИВНИ МНО И УБДХ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А.М.П.

Членове: В.Й.М.
В.Р.М.

при участието на секретаря И.С.К.
като разгледа докладваното от В.Й.М. Въззивно гражданско дело № 20231300500287 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 258](#) и сл. от ГПК.

Образувано по въззивна жалба от В. Ц. М. Егн ***** От Село П. Община В. Област В. Ул"***** ,Действащ чрез адвокат В. Б.-АК- против решение №415/22.05.2023 година,постановено по гражданско дело№2204/2022 година по описа На Врс .

Поддържа, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно поради сериозни процесуални нарушения ,накърнили ,, правото на защита на доверителят му, като се даде процесуална възможност за изслушване на експертизата, след поставяне на допълнителна задача от особено значение за доказване на твърдените фактически основания за обжалване в жалбата и изясняване на фактическата обстановка.

Посочва, че жалбоподателят има сключено споразумение №ПО-02-13-273/11.11.2019 ГОДИНА, за срок от 4/четири /години с община В. ,като заема длъжността " кмет на село П. община В. област В. при пълно работно време 8 /осем / ЧАСА и основно месечно възнаграждение в размер на 852/осемстотин петдесет и два/лева при придобит трудов стаж от около 38/ТРИДЕСЕТ и осем/ години към момента на завеждане на настоящата искова молба.

Същото споразумение, описано по-горе, се явява продължение на споразумение №369/09.11.2015 година, поради факта, че от тогава заема избраната длъжност " кмет на СЕЛО П."община В. област В..

От 24.10.2019 година и до момента на завеждане на исковата молба, /последните 3/три/ години, получавал само частично заплащане от страна на работодателя на длъжимото по гореописаните правни норми допълнително трудово възнаграждение за целият му 38/тридесет и осем/години трудов стаж и придобит професионален опит.

Поддържа, че с недопускането на икономическата експертиза, ВРС е допуснал съществено процесуално нарушение, като с описаните 3/три/задачи, искал да докаже, че на описаните лица, включително и на кмета на В. , без да са били на тази длъжност или сходна на нея, се заплаща допълнително трудово възнаграждение за целият трудов стаж в описаният и изчислен от вещото лице размер и недопустимо се поставят в неравностойно положение по отношение на заплащането работещи при идентични длъжности лица.

Моли Съда да постанови решение, с което ДА ОТМЕНИ изцяло процесното решение на ВРС.

Постъпил е отговор от Община В., на въззивна жалба от В. Ц. М. чрез адвокат В. Б..

Молят съда да потвърди Решение № 415 от 22.05.2023 г. постановено по гражданско дело № 2204/2022 г. на В.ски районен съд като законосъобразно и обосновано.

Посочва се, че ищецът не е работил през целия си трудов стаж в общинските структури и не е заемал същата или сходна длъжност. Като видно от приложеното кадрово досие на ищеца същия е в структурата на Община В. от 09.11.2015 г., когато със споразумение №369/09.11.2015 г. е приел да изпълнява длъжността кмет на с. П..

В чл. 12, ал. 4 от НСОПЗ е посочено, че при определяне на размера на допълнителното трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, работодателят отчита и трудовия стаж на работника или служителя, придобит в друго предприятие по смисъла на § 1, т.2 от ДР на КТ на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия. В

посочения нормативен акт е установен вида и реда за придобиване на допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, както и кой стаж се зачита. В случая това е стажът в предприятието - чл.12, ал. 2 от НСОПЗ или стажът, придобит в друго предприятие на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия - чл. 12, ал. 4 от НСОПЗ.

При това, в ал. 5 е посочено, че условията, при които се зачита сходният характер на работата, длъжността или професията по ал. 4, се определят с колективен трудов договор на браншово равнище или с вътрешните правила за работната заплата в предприятието.

Съгласно заключението на вещото лице на ищеца е начислявано и изплатено допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, като начисляването на това допълнително възнаграждение е съобразено и с уговореното в споразумението между страните - 0.8 % за всяка прослужена година, което е регламентирано и в чл. 9, т. 1 на Вътрешните правила за заплатите на служителите в общинските бюджетни структури без общинската администрация.

Предвид всичко гореизложено, молят съда да потвърди Решение № 415 от 22.05.2023 г. на Районен съд - В. постановено по гр. дело № 2204/2022 г. по описа на Районен съд - В. като законосъобразно и обосновано .

В.ският ОС, като взе предвид постъпилата жалба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички доказателства в съвкупност, прие за установено следното :

Исковете са с правно основание чл. 245, ал. 2 КТ, вр. чл. 128 КТ и чл. 86 от ЗЗД.

С решение №415/22.05.2023 година, постановено по гражданско дело №2204/2022 година ВРС отхвърля предявените от В. Ц. М. от с.П., обл.В., ЕГН ***** против ОБЩИНА В., ЕИК 000159508 икове за заплащане на сумата в общ размер от 8257.11 лв. за времето от 24.10.2019г. до 24.10.2022г. , представляваща неплатено допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, както и сумата от 1075.85 лева – мораторна лихва за същия период, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане, като неоснователни.

От данните по делото се установява, че ищецът заема длъжността „кмет“ на с.П. , считано от м. 11.2015г., като с последното подписано споразумение No ПО-02-13-273/11.11.2019г. между страните, считано от 11.11.2019г., е договорено допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0.8% за всяка прослужена година. В споразумението е посочено, че ищецът има общ трудов стаж-08.г.00м. 7 дни проф. опит -4г. 00м. 2 дни.

С допълнително споразумение от 16.02.2021.г. основното трудово възнаграждение на ищеца е променено от 852.00 лева месечно на 938 лева месечно.

С допълнително споразумение от 18.02.2022. основното трудово възнаграждение на ищеца е променено от 938.00 лева месечно на 1126 лева месечно.

От представеното разпореждане от 14.03.2022г. от НОИ, ТП – В., е видно, че ищеца е пенсионер към 2015 г., както и че има осигурителен стаж 38 г.

От представената справка от Община В., е видно, че за периода от м.10.2019г. до м.10.2022г. , на ищеца са начислявани и изплатени средства за придобит трудов стаж и професионален опит.

Вещото лице по назначената и приета по делото съдебно – икономическа експертиза , включително и по допълнителната такава, е установило, че за исковия период към основната месечна заплата на ищеца, е начислявано допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит за годините, през които е бил служител в общинските бюджетни структури. Като видно от приложената справка допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит за исковия период е в диапазона от 2.40 до 4.80 %, както и че общия трудов стаж към 24.10.2022 г. е 38 г..

На база тези данни вещото лице е изготвило заключение по поставените от ищеца задачи, като и посочило , че изплатената сума за исковия период като ДВТСПО е в размер на 1290.68 лв., а на база целия придобит трудов стаж като неизплатена сума е посочена сумата от 8257.11 лв.

В допълнителното заключение е отразено, че размерът на ДВТСПО за исковия

период е както следва: от 24.10.2019 г. до 30.11.2019 г.-2.4%,от 01.12.2019 . до 30.11.2020 г.-3.2% ,от 01.12.2020 г. до 30.11.2021 г.-4%,а от 01.12-2021 г. до 24.10.2022 г.-4.8 %,като съответните суми за начислявани и изплащани.

Отбелязано е също така ,че уговореното ДВТСПО е 0.8% на година.

Съдът приема ,че заключението на вещото лице е обективно и компетентно изготвено,поради което го кредитира.

При тази фактическа обстановка се установява,че ищецът не е работил през целия си трудов стаж в общинските структури и не е заемал същата или сходна длъжност.Като видно от приложеното кадрово досие на ищеца същия е в структурата на Община В. от 09.11.2015 г.,когато със споразумение № 369/ 09.11.2015 г. е приел да изпълнява длъжността кмет на с.П..

В чл. 12, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата е отразено, че за придобит трудов стаж и професионален опит на работниците и служителите се заплаща допълнително месечно възнаграждение в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор,като в ал. 2 е посочено, че за придобит трудов стаж и професионален опит се зачита стажът, признат по реда на Кодекса на труда за времето, през което работникът или служителят е работил и продължава да работи в предприятието, в т.ч. на различни работни места и длъжности.

В чл.12 ал. 4 от НСОПЗ е посочено, че при определяне на размера на допълнителното трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит,работодателят отчита и трудовия стаж на работника или служителя, придобит в друго предприятие по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на КТ на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия.

В посочения нормативен акт е установен вида и реда за придобиване на допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, както и кой стаж се зачита.

В случая това е стажът в предприятието – чл. 12, ал. 2 от НСОПЗ или стажът,придобит в друго предприятие на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия- чл. 12, ал. 4 от НСОПЗ.

Отделно ,в ал. 5 е посочено, че условията, при които се зачита сходният характер на работата, длъжността или професията по ал. 4, се определят с

колективен трудов договор на браншово равнище или с вътрешните правила за работната заплата в предприятието.

От приложените доказателства по делото е безспорно установено, че ищецът е работил в общинската структура на Община В., като в случая този му стаж, е отчетен и посочен.

Съгласно заключението на вещото лице на ищеца е начислявано и изплатено допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, като начисляването на това допълнително възнаграждение е съобразено и с уговореното в споразумението между страните – 0.8% за всяка прослужена година, което е регламентирано и в чл. 9, т. 1 на Вътрешните правила за заплатите на служителите в общинските бюджетни структури без общинската администрация.

Липсват доказателства относно целия трудов стаж от 38 години, и за който претендира допълнително заплащане, да е преминал в друго предприятие на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия в съответствие с изискването на чл. 12, ал. 4 от НСОПЗ.

Съобразявайки данните по делото правилно ВРС приема за неоснователен и недоказан предявеният иск.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователен е и акцесорния за заплащане на лихва за забава за сумата от 1075.85 лв.

Неоснователно е и оплакването във въззивната жалба за допуснато процесуално нарушение.

Според разпоредбата на чл. 266 ГПК във въззивното производство могат да се събират само две групи доказателства. Първата са доказателства за новооткрити и новонастъпили факти след приключване на съдебното дирене в първата инстанция и доказателства, които са съществували, но страната не е могла да узнае, посочи и представи до приключване на съдебното дирене в първа инстанция, като причините за тази невъзможност трябва да бъдат не само посочени, но и доказани.

Втората група са доказателства, които не са били допуснати пред първата инстанция, поради нарушаване на съдопроизводствените правила.

Съгласно чл. 266, ал. 2, т. 1 ГПК, до приключване на съдебното дирене във въззивното производство, страните могат да твърдят нови обстоятелства и да

посочват и представят доказателства за тях, когато не са могли да ги узнаят, посочат и представят до подаване на жалбата и съответно в срока за отговор. Въззивният съд прецени, че доказателствата искани от жалбоподателя не са нови по смисъла на чл. 266, ал. 2, т.1 ГПК и искането за допускането им е неоснователно.

Пред ВРс е допусната икономическа експертиза, със задачи посочена в ИМ, последваща икономическа експертиза с предмет, поддържан от ответната страна.

Експертизите са изготвени, изслушани и приети с участието на страните, без същите да са оспорени.

Не са поддържали и други доказателствени искания преди даване ход на делото по същество.

С оглед на това, Съдът приема, че е преклудирана възможността да претендират искане за назначаване на икономическа експертиза, тъй като не са налице нови обстоятелства, които не са могли да узнаят, посочат и представят до подаване на жалбата и съответно в срока за отговор.

Съдът намира, че подадената жалба е неоснователна, решението е правилно и обосновано и следва да бъде потвърдено.

При разглеждане на делото пред въззивната инстанция не се събраха нови доказателства, налагащи друг краен правен извод или изменение на приетата от ВРС фактическа обстановка.

На основание чл. 78, ал.3 ГПК жалбоподателят ще следва да заплати на Ответника по жалба –Община В. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №415/22.05.2023 година, постановено по гражданско дело №2204/2022 година по описа На Врс .

ОСЪЖДА Валентин Ц. М. от с.П., обл.В., ЕГН ***** да заплати на ОБЩИНА В., ЕИК 000159508, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева,

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните по реда на чл.280 и сл.ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____